

List je adresován křesťanům z pohanů ve sborech v římských provinciích. Měl je povzbudit v nelehké době plné pronásledování. Petr popisuje celý lidský život od přijetí Ježíše po Jeho smrt na kříži, o následování, o poznání pravdy.

Ježíš trpěl pronásledováním, a my můžeme také. Nejdůležitější je společenství s Kristem a dalšími věřícími, které má za úkol posilovat a potěšovat věřící v každé době.

1 Pt 5, 1.-7.

1 Starší mezi vámi napomínám, sám také starší, svědek utrpení Kristových i účastník slávy, která se má v budoucnu zjevit:

2 Starejte se jako pastýři o Boží stádce u vás, ne z donucení, ale dobrovolně, jak to Bůh žádá, ne z nízké zřetelnosti, ale s horlivou ochotou,

3 ne jako páni nad těmi, kdo jsou vám svěřeni, ale buďte jim příkladem.

4 Když se pak ukáže nejvyšší pastýř, dostane se vám nevadnoucího vavřínu slávy.

5 Stejně se i vy mladší podřizujte starším. Všichni se oblecete v pokoru jeden vůči druhému, neboť Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost.

6 Pokořte se tedy pod mocnou ruku Boží, aby vás povýšil v ustanovený čas.

7 Všechnu svou starost vložte na něj, neboť mu na vás záleží.

Petr oslovuje starší sboru, aby se zaměřili na dění ve sboru a zasloužili se o budování zdravého společenství jdoucího k Bohu. V našem mládí se děti vychovávaly tak, aby si vážily starších lidí, aby je poslouchaly, měly je ve vážnosti. Dnes je to jiné. Mladí nemají respekt, mluví se o „mládí vpřed“, hodnotí se především výkonost člověka a staří jsou nepotřební. Úcta se vytrácí, což je škoda. Petr to viděl jinak, proto nabádá starší, aby řídili sbor a nesli za něj zodpovědnost. Petr viděl Boží slávu. My si ji ani nedovedeme představit. Snad jen lidskou slávu, majetek, popularitu.

„Základem Božího trůnu je zákon a spravedlnost.“ Na to bychom měli dbát. Budeme-li hájit Boží právo a spravedlnost, budeme po příchodu Ježíše Krista odměněni.

Mladší mají podle Petra poslouchat starší, mají se podřizovat starším. Pokora ale musí být vzájemná. Omlouvání zla se nevyplácí. Může vést až ke ztrátě věčného života. Příkladem je Elí a jeho synové. Ti, kteří budou v průběhu života pokorní, budou Bohem oceněni – Mojžíš, který se 40let učil pokoře, Samuel – kterého si vymodlila jeho matka Anna, pokorná žena, která k pokoře vedla i jeho. Daniel, Josef. David – dopustil se řady těžkých hříchů, ale byl pokorný a litoval svých činů, prosil Boha za odpuštění a byl nazván mužem Božího srdce.

Naopak jsou lidé, kteří z našeho pohledu nic moc špatného neudělali a byli odsouzeni – Ananiáš a Zafira.

I tento svět jistým způsobem uznává pokoru. „Pokořte se tedy pod mocnou ruku Boží, aby vás ustanovil v pravý čas.“

Verš 7. – žádný člověk nevezme naše starosti na sebe, Bůh ano. Bohu na nás záleží.

Shrnutí:

- Ve sboru je důležité, aby se starší chopili chodu sboru, aby byli příkladem
- Důležitá je pokora z obou stran
- Pokora před Bohem je nejdůležitější
- Vložme své starosti na Boha, protože Jemu na nás záleží